

tas, donec ex te tandem adeo puros virtutum eruditionisque fontes scaturire perspexi, ut exinde caeteros fastidire, illosque dumtaxat tuos aestimare sectarique coeperim, hoc est (ne sermo forsitan meus incedat quasi per nebulam) te unum ex omnibus admirandum mihi imitandumque proposui. Tanta enim est vitae tuae puritas, tanta morum integritas, congressus suavitas, doctrinae ubertas, virtutis claritas: ut nihil amplius ad fontis amoenissimi complementum possit exoptari. Quid enim? ane ut leniter obstrepat, – Et obliquo labore Lympha fugax trepidare rivo? Cum scilicet istos virtutis tuae fontes, gratissimo famae murmure circumfluos, etiam obliquae invidorum mentes cogatur admittere. Neque me tamen illa praecipue, nec uberis undae puritas argentea, nec arenae divitis splendor aureus, tantopere ad se pellexerunt. Sed apparuit hic mihi Nympha pulcherrima, non Artemis, | qualem viderat olim infoelix Actaeon; sed Themis, quae me quoque verum disparili prorsus ratione transmutavit, quippe non efferavit in cervum, ut semel inspectae praesentiam in posterum meticulousa celeritate devitarem: Sed ingenita prius libertate ferocietem cicuravit in servum, ut se perpetuo vitae meae tempore incensa cupiditate persequeretur. Cum vero nunc praecipue me eius amatorem cultoremque non indignum testari desiderem, te sane non immerito, in cuius puris fontibus, quasi in sacrario suo residet, placuit conuenire; ut tam amabilis Deae gratiam mihi benivolentiamque conciliare digneris.

THESES EX UTROQUE IURE DE TESTAMENTIS ORDINANDIS

1. Testamentum generaliter definiri potest, ultimum elogium, quo datur hereditas.
2. Huius summa divisio, nec vulgo satis observata, est in illud quod iuris civilis est, et illud quod iuris gentium. |
3. Hoc enim a privata cuiuslibet dispositione vires accipit;
4. Illud ab autoritate publica.
5. Hoc sola voluntatis sufficienti declaratione perficitur:

⁴ Orazio, *Odi*, II, 3, 11-12, ma: «Quid obliquo laborat [...]». Il medesimo errore di citazione nel *Corpus omnium veterum poetarum latinorum*, 2 voll., Lugduni, in officina Hug. A Porta, sumptibus Ioan. Degabiano et Sam. Girard, 1603, opera menzionata in *Olympica*, B Op II 883 (AT X 182). Cfr. *JAR-Ca-Fee*, p. 127, nota n. 18.

⁵ Dea greca, figlia di Zeus e di Leto.

⁶ Mitico eroe greco, figlio di Aristeo e della ninfa Cirene. Morì, secondo una delle versioni del mito, sbranato dai suoi cani, punito da Artemide per avere osato guardare la dea nuda mentre si bagnava in un fiume.